

Sygn. akt: I C 318/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Dagmara Pałka

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2016 r. w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa P. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. przeciwko A. Z.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego A. Z. na rzecz powoda P. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. kwotę 1059,22 zł (jeden tysiąc pięćdziesiąt dziewięć złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 29 września 2015 roku do dnia zapłaty

II. zasądza od pozwanego A. Z. na rzecz powoda P. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. kwotę 227 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt I C 318/15 upr.

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 26 stycznia 2016 roku

W pozwie z dnia 29 września 2015 roku strona powodowa U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. domagał się zasądzenia od A. Z. kwoty 1059,22 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że kwota objęta pozwem stanowi zadłużenie pozwanego w stosunku do pierwotnego wierzyciela – (...) S.A, wynikające z umowy nr (...). Nadto strona powodowa wskazała, że wierzytelność przeciwko pozwanemu nabyła na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 17 kwietnia 2015 roku.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa podnosząc brak udowodnienia żądania (k. 33).

W dniu 18 listopada 2015 roku pozwany podniósł nadto brak udowodnienia faktu przelewu wierzytelności przeciwko niemu, powołał się na brak zgodności z Konstytucją RP wyciągu z ksiąg rachunkowych strony powodowej (k. 35).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 lipca 2010 roku pozwany A. Z. zawarł umowę z (...) S.A. o kredyt oraz limit i kartę Aura MasterCard oraz o świadczenie usług bankowości elektronicznej. W ramach umowy pozwany otrzymał od strony pozwanej kredyt w kwocie 1916 zł, którą zobowiązał się spłacić w 10 miesięcznych ratach. Kredyt został udzielony na zakup laptopa.

Dowód: umowa (k. 24 – 28).

W dniu 20 lipca 2011 roku (...) S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) wskazując, że wysokość zadłużenia pozwanego z umowy z dnia 20 lipca 2010 roku wynosi 1332,40 zł.

Postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2011 roku tut. Sąd nadał w sprawie sygn. akt I Co 906/11 klauzulę wykonalności (...).

Dowód: akta I sygn. Co 906/11.

Umową przelewu wierzytelności z dnia 17 kwietnia 2015 roku U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. nabyło od (...) S.A. wierzytelność przeciwko pozwanemu z umowy z dnia 20 lipca 2010 roku w kwocie 1029,55 zł.

Dowód: umowa (k. 8 – 11), załącznik do umowy (k. 45 – 47), pismo (...) Bank (...) S.A. (k. 30).

W dniu 21 września 2015 roku U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego wskazując, że wysokość zadłużenia pozwanego wynosi 1059,22 zł.

Dowód: wyciąg (k. 7).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Niezasadne było stanowisko pozwanego w zakresie braku dowodów potwierdzających nabycie przez stronę powodową wierzytelności przeciwko niemu.

Legitymacja czynna U. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. do wytoczenia powództwa przeciwko pozwanemu nie ulegała w ocenie Sądu wątpliwości. Została wykazana umową przelewu wierzytelności (k. 8 -11) i załącznikiem do niej (k. 45 – 47). Nadto okoliczność ta została potwierdzona pismem (...) Bank (...) S.A. (następcy (...) S.A.), który potwierdził wysokość kwoty jaka była przedmiotem przelewu i sam fakt dokonania przelewu wierzytelności. Należy dodać, że kwota wskazana w piśmie poprzedniego wierzyciela była zgodna z kwotą wskazaną w załączniku do umowy przelewu wierzytelności.

Na podstawie wskazanych dowodów w ocenie Sądu strona powodowa z mocy art. 509 § 2 kc na wstąpiła w prawa poprzedniego wierzyciela.

Należy wskazać, że faktycznie sam wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie może być dowodem potwierdzającym wysokość wierzytelności i skuteczność dokonanego przelewu wierzytelności, albowiem wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie korzysta z waloru dokumentu urzędowego, a jedynie jest dokumentem prywatnym potwierdzającym określony zapis w księgach rachunkowych funduszu (wyrok TK z dnia 11.07.2011 roku P 1/11 (...) Seria (...) 2011 nr 6 poz. 53; wyrok Sadu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 lipca 2015 roku I ACa 824/14 legalis 1213577). Nie mniej wyciąg ten wraz z innymi dokumentami tj. umową przelewu wierzytelności, załącznikiem do niej, pismem pierwotnego wierzyciela oraz umową zawartą pomiędzy pierwotnym wierzycielem i pozwanym, stanowiły łącznie dowód istnienia wierzytelności przeciwko A. Z. oraz dowód wstąpienia w miejsce poprzedniego wierzyciela strony powodowej. Na marginesie należy dodać, że pozwany nie kwestionował istnienia pierwotnej wierzytelności i tego, że nie spłacił jej całkowicie wobec (...) S.A. (k. 33).

Z uwagi na powyższe w ocenie Sądu wbrew twierdzeniom pozwanego sam fakt dokonania przelewu wierzytelności przeciwko niemu był niewątpliwy.

Należy dodać, że przepis art. 511 kc nie wymaga zachowania szczególnej formy umowy przelewu wierzytelności, zatem wskazane wyżej dowody były w ocenie wystarczające do uznawania zasadności żądania U. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W..

W ocenie Sądu niewątpliwa była także wysokość kwoty dochodzonej pozwem.

W ocenie Sądu punkt wyjścia ustaleń wysokości kwoty objętej żądaniem winna stanowić wysokość wierzytelności wynikająca z umowy przelewu wierzytelności z dnia 17 kwietnia 2015 roku, a więc kwota 1029,55 zł, z czego kwota 862,15 zł stanowiła należność główną, a kwota 167,40 zł odsetki naliczone do dnia przelewu wierzytelności.

Następnie od tej kwoty strona powodowa naliczyła odsetki od dnia 18 kwietnia 2015 roku.

Prawo do naliczania odsetek przez stronę powodową wynika z art. 481 kc, a prawo doliczenia tych odsetek do należności głównej wynikało z przepisu art. 482 § 2 kc. Kwota ta nie została zawyżona, co ustalono w oparciu o kalkulator odsetkowy (www.bankier.pl), a odsetki naliczono do dnia 21 września 2015 roku.

Kwota będąca przedmiotem przelewu wierzytelności mieściła się nadto w kwocie będącej przedmiotem umowy z dnia 20 lipca 2010 roku i kwocie wskazanej w (...) z dnia 20 lipca 2011 roku. Pozwany nie kwestionował także faktu zaległości wobec pierwotnego wierzyciela.

Dodać należy na marginesie, że brak było podstaw do odrzucenia pozwu z uwagi na wydany uprzednio w sprawie sygn. akt I Co 906/11 tytuł wykonawczy, albowiem tytuł ten został wydany na rzecz banku, natomiast strona powodowa bankiem nie jest. Zatem strona powodowa wobec nabycia wierzytelności przeciwko pozwanej musiała wystąpić z pozwem

w niniejszej sprawie, brak było bowiem podstaw do nadania klauzuli wykonalności tytułowi w sprawie sygn. akt I Co 906/11 na podstawie art. 788 kpc na rzecz U. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. (uchwała SN z dnia 2 kwietnia 2004 roku III CZP 9/04 OSNC 2005/6/98).

Nadto należy dodać na marginesie, że wydany w sprawie sygn. akt I Co 906/11 tytuł wykonawczy nie stracił mocy zgodnie z ustawą z dnia 25 maja 2015 roku, która weszła w życie z dniem 27 listopada 2015 roku (Dz. U. 2015 poz. 1854), z tym, że wobec przelewu wierzytelności i tak nie mógł być podstawą do prowadzenia egzekucji na rzecz strony powodowej, z mocy wskazanego wyżej orzeczenia SN z dnia 2 kwietnia 2004 roku.

Mając powyższe na uwadze w ocenie Sądu doszło do skutecznego nabycia przez U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. wierzytelności przeciwko A. Z. z umowy z dnia 20 lipca 2011 roku.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono w pkt II wyroku na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 108 kpc.

Pozwany przegrał niniejszy proces, zatem zobowiązany jest do zapłaty na rzecz strony powodowej kosztów procesu w kwocie 717 zł.

Na wskazaną kwotę złożyły się:

- opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł
- opłata od pozwu w kwocie 30 zł

- wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 600 zł, ustalone na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych i ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. tj. 2013 rok poz. 490).